

[Skrumlager Skau]

bliver det mindre manøvreedygtigt. Det er de problemer, vi har. Vi kan nemt løbe på skær, hvis vi ikke passer på i den økonomiske politik, og det er ikke ligefrem befordrende for et lave-re skattetryk, som Venstre ønsker gennemført.

De vedtagne ændringsforslag indebærer simpelt hen, at vi følger Budgetdepartementets skrækanalyse fra maj 1986. I analysen når de frem til, at skattetrykket fra 1985 til år 2000 vil stige fra 50 pct. til 55 pct. og for år 2010 nå helt op på 67 pct. Noget tyder på, at vi allerede ligger over analysen, for skattetrykket i 1988 bliver sandsynligvis på ca. 52 pct., og jeg ved, at det er Det Radikale Venstre også imod.

Venstre er betænkelig ved denne overskridelse, men vi må på den anden side erkende, at overskridelsen er blevet betydeligt decimeret i forhold til den række af krav, Socialdemokratiet stillede som ændringsforslag til finansloven – var det ikke 7,4 mia. kr.? Hertil kommer det, vi så i går, nemlig at Socialdemokratiet ved afstemningerne stemte for en række af de ændringsforslag, som var stillet af SF, en overbudspolitik, som Socialdemokratiet stemte for, og som jo nemt kunne medføre, at vi ikke talte om en overskridelse på 7,4 mia. kr., men nærmere 10-15 mia. kr. Det er jo det, som øger skattetrykket, og det er den udvikling, som vi i Venstre er imod.

Jeg kan ikke i den forbindelse lade være med at tænke på situationen i 1979, altså for 8 år siden, da Venstre var i regeringssamarbejde med Socialdemokratiet og vi i den situation, hvor olieprisstigningerne begyndte at komme, ikke kunne overbevise Socialdemokratiet om den nødvendige økonomiske politik og derfor blev nødt til at forlade samarbejdet, for vi i Venstre er et ansvarligt parti over for vore børn og deres fremtid. Det er jo dem, som skal bære, det er dem, som skal stoppe hullerne i vort skib.

Hvad er der sket? Jo, dengang fik vi en uhyggelig periode, vi fik økonomisk kaos, vi fik falitter, vi fik stigende arbejdsløshed, menneskelige tragedier og rodløshed i perioden fra 1979 indtil 1982, da den nuværende firkloverregering kom til.

Derfor føler vi i Venstre, at vi kan gå ind for det, der ligger på bordet. Vi bider i det sure æble, som udenrigsministeren har sagt, og vi lægger os i selen for at overholde de indgåede aftaler om forbedringer af lønkonkurrenceevnen. Vi skulle jo nødig sætte de første 4-5 års gode resultater over styr.

Når jeg ser tilbage på de tidligere debatter om finansloven, kan jeg ikke lade være med at hæfte mig ved de taler, som hr. Svend Auken har holdt her fra talerstolen, og de meget skræmmende billeder af Danmark: Kraftigt stigende arbejdsløshed – nej, vi har skaffet 200.000 flere i arbejde. Drønende underskud – vi har balance på statsbudgettet. Et Overdanmark og et Underdanmark, en tendens til stigende kløfter – det er ikke det Danmark, jeg kender. Vi har et godt Danmark, vi har et Danmark, som i allerhøjeste grad gerne vil være med til at samarbejde.

Derfor er de udtryk, som hr. Svend Auken anvendte i sin ordførertale, omtalen af en fejlet økonomisk politik i 5 år, meget forkerte. Flere arbejdspladser, det, at vi har fået renten ned, at vi har fået en stigning i vores investeringer, i vores eksport, er det modsatte af den situation, som hr. Svend Auken har udmalet.

Stigningen i antallet af arbejdspladser har vi sikkert fået på grund af, at også Det Radikale Venstre har støttet regeringens økonomiske politik. Vi har i forhold til de andre OECD-lande fået guldmedalje i antallet af nye arbejdspladser og også i stigningerne i erhvervsinvesteringer, og vi har fået sølvmedalje, altså ligger som nr. 2, når vi sammenligner os med de andre OECD-lande.

Men vi har jo også fået guld, når det vedrører forbrugsstigninger. Vi har haft en kolossal forbrugsstigning i det danske samfund. Så hr. Svend Auken maler på den ene side det hele sort og har så på den anden side ikke formået at støtte den økonomiske politik, som hr. Svend Auken inderst inde ved hele tiden har været den rigtige, nemlig en forbedring af lønkonkurrenceevnen i vort lønmodtagerejede danske samfund. En sådan støtte på dette område har vi ikke kunnet få før nu, og det er meget sent, det er i ellefte time.

Erhvervspakken skal som sagt forbedre vores lønkonkurrenceevne, og det er det, som skal give beskæftigelse, det er det, der skal give produktion, det er det, der skal give investeringer, og det er det, som skal fremme vores eksport, således at vi kan fortsætte et velstandssamfund.

Som det er nu – og det er jo den politik, som vi gerne vil fremme – vil vi danne det virkelige grundlag for en ærlig levestandard og ikke den uærlige levestandard, som i dag kun kan lade sig gøre ved, at andre låner os penge til forbrug.